

בשחר יום ה-19.9 התיצבנו בנתב"ג לפני שְׂכִי
נרגשים ונפעמים לקראת טיולינו לאֶלְדָּה.
שְׂכִי בחיוך מבויש אך מסביר פנים קיבל את פנינו.
אך מלך אתונה איגיאוס כעס ועל שביתה של יום דרש,
אך שְׂכִי לא נבהל ומיד טכס עצה.
"יש לרצות את האלים אמר,
למקדש פוסידון מיד ובמהרה, יש להביא מנחה לאלים
כדי שנוכל להמשיך דרכינו בנעימים.
האולימפוס הוא מקום משכנם של האלים
וזהי תורתם של היונים.
ערש התרבות המערבית
והעברית
מתובלת בהמון מלים של היוונים.
אוטובוס, קתריזיס, סדין, דמוקרטיה, קוסמוס, קוסמטיקה,
אכסניה, סמל, סימן, אקליפטוס, נוסטלגיה ועוד מילים
אין ספור שנשכחו מאתנו כמו מעוף הציפור.
המון אינפורמציה בזמן קצר
ושְׂכִי שחפר וחפר עד שמעט מהידע עבר.
הרצאות מאלפות ממדריך מאלף.
ראינו את הטבע בהדרו ובעוצמתו
ויכולת האדם להשתלב בתוכו.
המנזרים התלולים,
הים העוטף את ההרים
ותושבים שמצאו דרך
להתפרנס ולהנות מהחיים.
הכפרים שבהרים כמו תמונה מצוירת
עם מים ושמים וכחול בעיניים.
עם תחילת חג הסוכות ברור היה לכולנו
שיש עם בחירה אחד
לאחר שבוע עם שְׂכִי מתברר שיש שניים
היהודים והיוונים.
אז מה בכל זאת ההבדל?
ליוונים יש סיפורים מיתולוגיים שכולם
מסופרים בהאנשה.
ולנו היהודים מספיקה האמונה.
אז מיהו באמת עם הבחירה?

וברצוני לסיים בברכות ואיחולים
שתמיד יהיו לנו כאלו מדריכים (כמו שְׂכִי)
ששופעים בידע כמעין המתגבר
ובחיוך מבוש על כל תקלה מתגבר.
בסובלנות אין קץ ובדאגה תמידית
עם נשמה יוונית
(ישנם הוכחות ברורות בשטח)

תודה מקרב לב
מקבוצת סוכות 2013